

Arrest

**nr. 107 933 van 2 augustus 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 december 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 30 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 juni 2011 dient verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als partner van een Belgische onderdaan.

Op 5 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 12 februari 2013. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 (§ 1);*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, § 1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesememorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesememorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme

synthesememorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesememorie neer te leggen.

De verzoekende partij herneemt *in casu* in de "synthesememorie" integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

2.2 Ter terechtzitting repliceert de raadvrouw van verzoekende partij.

2.2.1 Zij meent dat de termijn om te antwoorden op de vraag of zij een synthesememorie wenst in te dienen erg kort is en dat daarom 'veiligheidshalve' wordt meegedeeld dat een synthesememorie zal worden neergelegd zodat zij nadien kan nagaan of zij dient te repliceren op de verweernota. *In casu* heeft zij, na onderzoek van de verweernota, vastgesteld dat er geen 'nieuwe elementen' zijn opgedoken in de verweernota waardoor haar uiteenzetting in de synthesememorie 'gelijklopend' is met haar uiteenzetting in het verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat haar argument dat de termijn te kort is om op gefundeerde wijze te kunnen repliceren op de verweernota, niet opgaat aangezien zij binnen de termijn van acht dagen (zoals bepaald in artikel 39/81, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet) haar synthesememorie heeft ingediend gelijktijdig met haar antwoord op de vraag of zij een synthesememorie wil indienen.

2.2.2 De raadvrouw van verzoekende partij stelt verder dat het begrip 'samenvatting' niet noodzakelijk inhoudt dat er 'geknipt' moet worden in de uiteenzetting van de middelen.

Waar verzoekende partij meent dat het begrip 'samenvatting' niet noodzakelijk inhoudt dat er 'geknipt' moet worden in de uiteenzetting van de middelen, wijst de Raad op de duidelijke bepaling van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, met name "*Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.*" De loutere reproductie van de middelen in het verzoekschrift kan bezwaarlijk worden beschouwd als een synthesememorie waarin -overeenkomstig bovenvermeld artikel- alle aangevoerde middelen worden samengevat. Verder hangt een samenvatting van de middelen niet af van de lengte van de synthesememorie maar wel van haar inhoud en dient verzoekende partij zorg te dragen voor een samenvatting die begrijpelijk is.

2.2.3 Vervolgens betoogt de raadvrouw van verzoekende partij dat er een 'semantisch' probleem is. De Nederlandstalige tekst van de wet vermeldt 'samenvatting' terwijl de Franstalige tekst van de wet het heeft over een 'synthese'. Een 'synthese' betekent het samenbrengen van het aangevoerde middel met het antwoord van de verweernota, hetgeen resulteert in een toegevoegde waarde.

Los van de vraag of dit argument steek houdt, met name dat het begrip 'synthese' betekent het samenbrengen van het middel met het antwoord van de verwerende partij, dient de Raad vast te stellen dat de 'synthese' van verzoekende partij niet voldoet aan haar eigen beschrijving aangezien haar synthesememorie beperkt is tot een loutere reproductie van het middel in het verzoekschrift en niet is 'samengebracht' met het antwoord van verwerende partij.

2.2.4 De raadvrouw van verzoekende partij stelt vervolgens dat indien de synthesememorie niet wetsconform is ingediend men terugvalt op artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet of met andere woorden op het verzoekschrift.

In de mate verzoekende partij meent dat de procedure kan worden verder gezet indien er geen wetsconforme synthesememorie is ingediend, kan zij niet worden gevolgd. Overeenkomstig artikel 39/81, laatste lid van de vreemdelingenwet kan de verzoekende partij de griffie in kennis stellen dat zij geen synthesememorie indient en wordt de procedure voortgezet, overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid. Evenwel blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 15 april 2013 uitdrukkelijk heeft gekozen voor het indienen van een synthesememorie. Vervolgens heeft zij een niet wetsconforme synthesememorie ingediend waardoor de Raad het ontbreken van het vereiste belang dient vast te stellen, overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet. Artikel

39/81 van de vreemdelingenwet voorziet niet dat de procedure in dat geval kan worden verdergezet overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

2.2.5 Ten slotte repliceert de raadsvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting dat de wet het toelaat geen synthesesemorie in te dienen.

De Raad merkt op dat de wet het inderdaad toelaat geen synthesesemorie in te dienen. Overeenkomstig artikel 39/81, laatste lid van de vreemdelingenwet kan de verzoekende partij de griffie in kennis stellen dat zij geen synthesesemorie indient en wordt de procedure voortgezet, overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid. Evenwel blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 15 april 2013 uitdrukkelijk heeft gekozen voor het indienen van een synthesesemorie aangezien zij stelt *“In de zaak onder rubriek wens ik voor mijn cliënten een synthesesemorie neer te leggen.”* Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

De verzoekende partij voert ter terechtzitting aldus geen argumenten aan waaruit blijkt dat zij een wetsconforme synthesesemorie heeft ingediend. Krachtens voormeld artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen ontbreekt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN